

Vi skal have styrket politisamarbejdet. Der er taget gode skridt i den retning, men det er også vigtigt, at vi på dette og andre områder supplerer med at bekæmpe de dybereliggende årsagsammenhænge, som skaber den terrorisme. Det handler om demokrati, menneskerettigheder og stabilitet også i landene omkring EU.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi i Det Konservative Folkeparti har store forventninger til EU's fremtid, og vi mener, at det er helt afgørende, at der bliver skabt et effektivt, handledygtigt og stærkt EU. Det er afgørende også for Danmarks fremtid.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Der er noget, der tyder på, at Det Konservative Folkeparti har et problem med ord, med sproget. Der bliver kævlet meget om, hvorvidt det nu er en formand, eller det er en præsident. Det er jo svarende til de problemer, der er med, om det nu er en forfatning eller en traktat, vi skal have. Alle ved, at en forfatning er noget, stater har, og som retter sig mod statens enkelte borgere, og traktater og chartre er noget, der indgås imellem stater. Så vælger man den nysprogløsning at kalde det for en forfatningstraktat. Det er selvfølgelig bare at vride sproget af led.

Jeg vil gerne spørge hr. Lars Barfoed: Hvorfor i alverden kan hr. Lars Barfoed dog ikke tale dansk? Der er jo næsten ikke andre end danske EU-politikere, der er næsten ikke andre i Europa, der vil benægte, at det, vi skal have, er Europas Forenede Stater. Hvorfor dog ikke sige det ligeud? Der er oven i købet nogle steder, man er stolt af at sige det. Hvorfor ikke sige tingene, som de er?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det er jo faktisk det, jeg gør. Hvis jeg talte om Europas Forenede Stater, ville jeg jo sige tingene, som de ikke er. Det er jo ikke rigtigt, hvad hr. Jesper Langballe siger, at man udeomkring i Europa og alle mulige andre steder mener, at vi nu skaber Europas Forenede Stater. Det er jo ikke tilfældet. Det er jo heller ikke det, der står i forslaget til forfatningstraktat. Det fremgår jo fuldstændig tydeligt, at det er en aftale mellem selvstændige stater, at man kan melde sig ud igen, og at hvis forfatningstraktaten skal ændres, så kræver det, at landene hver for sig ratificerer det. Så der er intet overhovedet i de oplæg,

vi har, der tegner et billede af Europas Forenede Stater som en ny statsdannelse.

Med hensyn til at have det sådan mærkeligt med ord er det jo ikke Det Konservative Folkeparti, der har det underlige forhold til ord. Det er jo Dansk Folkeparti, der bliver ved med at benytte ordet præsident som et led i en skræmmekampagne mod EU, selv om man udmærket ved, at formanden for Rådet i mange, mange år på engelsk og for så vidt også på fransk har været betegnet som president, fordi det nu engang er det ord, man på engelsk bruger om en formand.

I Danmark kalder vi det en formand, og det kunne da være, at vi skulle blive ved med at tale dansk, som hr. Jesper Langballe foreslår. Så jeg vil da godt være med på, hvis Dansk Folkeparti vil, at vi bliver ved med at sige formanden for Rådet i stedet for, som Dansk Folkeparti gør det, at kalde det en præsident, for det er jo i virkeligheden misvisende. Hvis vi skal sige tingene, som de er, så er det en formand.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Man kan jo ikke rigtig komme videre, når hr. Lars Barfoed direkte benægter op i vores åbne ansigter, at der overhovedet er forskel på, om formanden udskiftes med jævne mellemrum, eller om han sidder der fast. Altså vi ved godt, at USA's præsident ikke udskiftes, før der bliver valgt en anden. Det kan vi ikke komme videre med.

Kl. 16.05

Så vil jeg spørge hr. Lars Barfoed: Hvad er for hr. Lars Barfoed definitionen på en statsforfatning, en tekst, der begynder med at fastlægge samfundets, det samlede Europas værdisæt, værdigrundlag, og derefter går over til at beskrive bl.a. en fælles retspolitik? Det er jo nok det mest vidtgående overhovedet i forfatningen. En tekst, der formuleres sådan, er det det, man normalt kalder en forfatning eller en traktat?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg bliver jo nødt til lige først at kommentere det, som hr. Jesper Langballe taler om, med formanden eller præsidenten, som hr. Jesper Langballe vist holder fast i at vi skal kalde det, selv om det ikke er spor dansk.

Om den person siger hr. Jesper Langballe, at han sidder fast. Det gør han jo ikke, han eller hun skal vælges med faste mellemrum, det er jo